

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 6. novembra 2015. godine
Ref. br.:RK 856/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI61/15

Podnosilac

Islam Krasniqi

**Ocena ustavnosti presude Apelacionog suda Kosova A. A. br. 2/2014
od 21. februara 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Islam Krasniqi iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Apelacionog suda Kosova A. A. br. 2/2014 od 21. februara 2014. godine. Podnosilac zahteva je primio osporenu presudu 14. marta 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Apelacionog suda Kosova A. A. br. 2/2014 od 21. februara 2014. godine.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 13. maja 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 29. juna 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI61/15 imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je odlukom br. KSH. KI61/15 imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 23. jula 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Kopija zahteva je poslata Apelacionom sudu Kosova i Osnovnom sudu u Prištini. Sud je, takođe, tražio od podnosioca zahteva i Osnovnog suda u Prištini da podnesu dokaz o datumu prijema presude koju osporava podnosilac.
8. Dana 24. jula 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo Sudu dokaz (povratnicu), koji ukazuje na datum kada je podnosilac primio osporenu presudu.
9. Dana 10. septembra 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 8. februara 2010. godine, podnosilac zahteva je zasnovao radni odnos sa Ministarstvom unutrašnjih poslova Republike Kosovo. U međuvremenu, podnosilac zahteva je optužen od strane svojih nadređenih i kolega za neizvršenje radnih zadataka i loše ponašanje. Iz spisa predmeta proizilazi da su mu nadređeni izrekli i nekoliko usmenih i pismenih opomena (br. 574/03 od 4. juna 2010. godine i br. 136/2012 od 9. marta 2012. godine).
11. Dana 10. maja 2012. godine, Disciplinska komisija Ministarstva unutrašnjih poslova je donela odluku br. 313/12 da prekine radni odnos između podnosioca,

kao radnika, i Ministarstva unutrašnjih poslova, kao poslodavca. Disciplinska komisija je obrazložila da je podnosilac zahteva, uprkos pismenim opomenama od strane nadređenog, nastavio sa lošim ponašanjem, neizvršavanjem radnih zadataka, ucenama i fizičkim pretnjama.

12. Disciplinska komisija je, između ostalog, obrazložila:

“Na osnovu različitih izjava i dopisa poslatih na različite adrese vidi se da je: izmišljao, vređao, etiketirao, ucenjivao kolege sa posla, nadređene i instituciju u kojoj radi i nije imao nijedan argument kako bi ubedio Disciplinsku komisiju u vezi sa njegovim navodima”.

13. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva se žalio Komisiji za rešavanje sporova i žalbi u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova.
14. Dana 13. juna 2012. godine, Komisija za rešavanje sporova i žalbi je odlukom br. 422/2012 odbila žalbu podnosioca i potvrdila odluku Disciplinske komisije.
15. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva se žalio Nezavisnom nadzornom odboru civilne službe Kosova (u daljem tekstu: NNOK). Podnosilac zahteva je, između ostalog, tvrdio da su se njegovi nadređeni bavili ucenama i klevetama, tražio je da se vrati na radno mesto bez diskriminacije i tražio je naknadu za teške uslove i opasnost koje karakterišu njegovo radno mesto.
16. Dana 12. jula 2012. godine, NNOK je odlukom br. 1166 - 02/159/2012 odbio žalbu podnosioca i potvrdio odluku Komisije za rešavanje sporova i žalbi i Disciplinske komisije. NNOK je, između ostalog, obrazložio da je podnosilac zahteva unapređen i da je dobio povećanje ličnog dohotka kao podsticaj, ali i pored toga, on je nastavio sa lošim ponašanjem i neizvršenjem radnih zadataka.
17. NNOK je u gore navedenoj odluci, između ostalog, obrazložio:

“Veće Odbora je konstatovalo da: žalioocu je povećan koeficijent sa 5, na 6, ali je isti istovremeno prekršio radne obaveze i zbog njegovog ponašanja nekoliko puta mu je data usmena i pismena opomena od strane nadzornika, dakle GS zasnivajući se na Zakon br. 03/L-149 o civilnoj službi Republike Kosova, na članu 51, stav 4, traži da se žalilac podvrgne disciplinskim merama, zbog kršenja odredbe člana 56, stav 1.4, i zasnivajući se na članu 66, stav 4.3 Disciplinska komisija mu izriče disciplinsku meru prekida radnog odnosa u civilnoj službi, pošto lakše mere od strane nadzornika nisu imale dobar efekat”.

18. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva se žalio na odluku NNOK Osnovnom sudu u Prištini – Odeljenju za administrativna pitanja. Podnosilac zahteva je tvrdio da je NNOK doneo nezakonitu odluku bez njegovog prisustva, da su razmotreni samo dokazi suprotne strane i da mu nije pružena prilika da podnese nove dokaze.
19. Dana 22. oktobra 2013. godine, Osnovni sud u Prištini-Odeljenje za administrativna pitanja je presudom A. br. 892/2012 odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnosioca. Osnovni sud je, između ostalog, obrazložio da

NNOK nije obavezan da održi javnu sednicu, osim u slučajevima kada stranke to traže pismenim putem.

20. Osnovni sud u Prištini je u gore navedenoj presudi, između ostalog, obrazložio:

“Sud se pozvao i na Uredbu br. 02/2011 o pravilima i postupcima žalbi u Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu Republike Kosova, član 4.2.6, koji određuje da Veće će razmotriti žalbu i doneće odluku na osnovu pisanih materijala. Ukoliko tu postoje sporne materijalne činjenice, ili neka stranka to zatraži, Odbor će ovlastiti njegovog sekretara da organizuje javnu sednicu.

Prema gore pomenutim zakonskim odredbama, tuženi NNOKSK nije bio obavezan da održi javnu sednicu, osim i samo onda kada stranke tako nešto pismeno zatraže”.

21. Dana 22. novembra 2013. godine, podnosilac zahteva se žalio Apelacionom sudu Kosova. Podnosilac zahteva se u suštini žalio da je činjenični sud bio pristrasan prilikom prijema dokaza i da on nije povredio pravila rada, kao što je navedeno u odlukama komisija Ministarstva unutrašnjih poslova i NNOK.
22. Dana 21. februara 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je presudom A. A. br. 2/2014 odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku Osnovnog suda u Prištini. Apelacioni sud je karakterisao tvrdnje podnosioca zahteva kao neosnovane, opšte i nekonkretne.

Navodi podnosioca

23. Podnosilac zahteva traži od Suda da odluke redovnih sudova, NNOK i disciplinskih komisija, proglaši neustavnim i nezakonitim, jer prekid radnog odnosa predstavlja povredu ljudskih prava, diskriminaciju, nepravično suđenje, zabranu slobodnog izražavanja, zabranu pristupa javnim dokumentima i povredu prava na karijeru. Podnosilac zahteva se poziva na član 24. [Jednakost pred Zakonom], član 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], član 40. [Sloboda Izražavanja], član 41. [Pravo na Pristup Javnim Dokumentima], član 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] i član 55. [Ograničenje Prava i Osnovnih Sloboda] Ustava.
24. Podnosilac zahteva tvrdi da se nije žalio Vrhovnom sudu Kosova zbog grešaka njegovog advokata i zbog neodgovornosti Apelacionog suda Kosova.

Ocena prihvatljivosti

25. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
26. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

27. Sud uzima u obzir i član 49. Zakona, koji propisuje:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog”.

28. Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1) c) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

*...
c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva...”.*

29. Sud smatra da podnosilac zahteva za realizaciju svojih ustavnih prava treba da iscrpi pravna sredstva pred nadležnim organima i samo nakon toga, odnosno nakon što je iscrpeo pravna sredstva, može da se obrati Ustavnom sudu u roku od 4 (četiri) meseca u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 1 (c) Poslovnika o radu (vidi slučaj: br. KI91/13, podnosilac zahteva: *Shpend Zajmi, Avni Kryeziu i 19 drugih*, Rešenje o neprihvatljivosti od 28. oktobra 2013. godine).
30. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva primio poslednju osporenu odluku 14. marta 2014. godine, dok je zahtev podnet 13. maja 2015. godine, odnosno 10 (deset) meseci nakon roka propisanog zakonom.
31. Sud podseća da je svrha roka od 4 (četiri) meseca prema članu 49. Zakona i pravilu 36 (1) c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se bave ustavnim pitanjima rešavaju u razumnom roku i da prethodne odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi slučaj: *O’Loughlin i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 23274/04, ESLJP, odluka od 25. avgusta 2005. godine, i vidi *mutatis mutandis*, slučaj: br. KI140/13, podnosilac zahteva: *Ramadan Cakiqi*, Rešenje o neprihvatljivosti od 3. marta 2014. godine).
32. Sud, takođe, primećuje da podnosilac zahteva krivi svog advokata zbog nepoštovanja zakonskog roka i da se upravo iz ovog razloga žalio Advokatskoj komori, ali to ne predstavlja validan argument za razmatranje pred Ustavnim sudom; štaviše, Žalbena komisija Advokatske komore je zaključila da advokat podnosioca zahteva nije prekršio obaveze ili etički kodeks koji se odnosi na njegov rad kao advokata.
33. Sud naglašava da je ponašanje advokata ili ponašanje zastupnika koji je ovlašćen od strane podnosioca pred sudovima odgovornost podnosioca zahteva. Bilo kakva proceduralna radnja ili neradnja advokata ili zastupnika se pripisuje podnosiocu zahteva (vidi: *Bekauri protiv Gruzije*, br. 14102/02 ESLJP, presuda od 10. aprila 2012. godine, stavovi 22-25; i vidi: *mutatis mutandis*, slučaj br. *KI02/10*, Rešenje o neprihvatljivosti, *Roland Bartečko*, stavovi 25-28, 21. mart 2011. godine, i *Migliore i drugi protiv Italije*, br. 58511/13 ESLJP, rešenje od 27. januara 2014. godine).

34. U zaključku, Sud konstatuje da je zahtev podnet van roka i da treba da se proglasi neprihvatljivim, u skladu sa članom 49. Zakona i shodno pravilu 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilima 36 (1) (c) Poslovnika o radu, 10. septembra 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. Da dostavi ovu odluku stranama i da objavi ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona o Ustavnom sudu, i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah

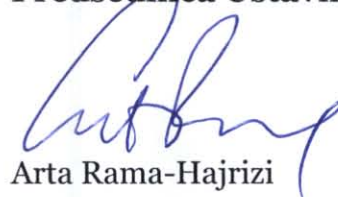
Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi